

POLITYKA ADMINISTRACYJNA I ZARZĄDZANIE PUBLICZNE

Michał Kulesza
Dawid Sześciło

SERIA AKADEMICKA

LEX

a Wolters Kluwer business

POLITYKA ADMINISTRACYJNA I ZARZĄDZANIE PUBLICZNE

Michał Kulesza
Dawid Sześciło

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

LEX

a Wolters Kluwer business

Warszawa 2013

Stan prawny na 30 października 2012 r.

Wydawca
Izabella Matecka

Redaktor prowadzący
Joanna Cybulska

Opracowanie redakcyjne
Studio Diament

Łamanie
Studio Diament

© Copyright by
Wolters Kluwer Polska SA, 2013

ISBN: 978-83-264-4097-7

Wydane przez:
Wolters Kluwer Polska SA

Redakcja Książek
01-231 Warszawa, ul. Płocka 5a
tel. 22 535 82 00, fax 22 535 81 35
e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

www.wolterskluwer.pl
księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	9
Wprowadzenie	11
Rozdział pierwszy	
Między polityką administracyjną i zarządzaniem publicznym	15
1. Zamieszanie pojęciowe w naukach administracyjnych	15
2. Między polityką administracyjną a polityką publiczną	16
3. Między nauką o administracji publicznej a zarządzaniem publicznym	19
4. Aneks	22
5. Pytania	24
Rozdział drugi	
Polityka publiczna: instrumenty, aktorzy, poziomy (skale) i proces tworzenia	25
1. Instrumenty polityki publicznej	25
2. Aktorzy polityki publicznej	26
3. Poziomy (skale) tworzenia i prowadzenia polityk publicznych	28
4. Tworzenie polityki publicznej	33
5. Wybrane formy udziału aktorów pozarządowych w procesie polityki publicznej	37
6. Aneks	42
7. Pytania	45
Rozdział trzeci	
W punkcie wyjścia: administracja w modelu biurokratycznym	47
1. Narodziny biurokracji	47
2. Weberowski model biurokracji – charakterystyka	49
3. Model biurokratyczny w polskiej rzeczywistości administracyjnej	52
4. Aneks	56
5. Pytania	57
Rozdział czwarty	
Pierwsza fala reform zarządzania publicznego: założenia teoretyczne koncepcji nowego zarządzania publicznego	59
1. Karykatura Webera i moda na neoliberalizm – mity założycielskie nowego zarządzania publicznego	59

2. Nowe zarządzanie publiczne – najważniejsze elementy koncepcji	61
3. Nowe zarządzanie publiczne w praktyce. Przegląd doświadczeń międzynarodowych	69
4. Nowe zarządzanie publiczne a tradycyjna administracja publiczna – podsumowanie	72
5. Aneks	74
6. Pytania	78

Rozdział piąty

Nowe zarządzanie publiczne w praktyce: techniki menedżerskie w administracji publicznej

1. Uwagi ogólne	79
2. Zarządzanie przez rezultaty	80
3. Budżetowanie wynikowe (zadaniowe)	82
4. Standardy obsługi obywatela	85
5. Zarządzanie rozwojem instytucjonalnym	87
6. Aneks	90
7. Pytania	93

Rozdział szósty

Nowe zarządzanie publiczne w praktyce: urynkowienie świadczenia usług publicznych

1. Kontraktowanie wykonywania zadań administracji publicznej (<i>outsourcing</i>)	94
2. Partnerstwo publiczno-prywatne	98
3. <i>Vouchery</i>	105
4. Aneks	108
5. Pytania	110

Rozdział siódmy

Druga fala reform zarządzania publicznego: od nowego zarządzania publicznego do *governance*

1. Krytyka nowego zarządzania publicznego	113
2. Wielość nurtów <i>governance</i>	115
3. <i>Governance</i> w polskiej praktyce	120
4. Podsumowanie. Porównanie podstawowych modeli administracji publicznej	124
5. Aneks	129
6. Pytania	131

Rozdział ósmy

Powrót do źródeł? Administracja neoweberowska

1. Łączenie biurokracji z zaletami nowego zarządzania publicznego	132
2. Potrzeba prawniczego podejścia do zarządzania publicznego	135
3. Przywrócenie szczególnego statusu służby publicznej	137
4. Aneks	139
5. Pytania	144

Rozdział dziewiąty

Obraz zarządzania publicznego w Polsce: teraźniejszość i przyszłość	145
1. Uwagi ogólne	145
2. W stronę polskiego modelu zarządzania publicznego – główne nurty	145
3. Stan debaty wokół problemów zarządzania publicznego w Polsce	151
4. Aneks	153
5. Pytania	158
Bibliografia	159
Wykaz tabel i schematów	169
Indeks rzeczowy	171
Indeks osób	173

WYKAZ SKRÓTÓW

1. Akty prawne

- Konstytucja RP** – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 843 z późn. zm.)
- u.g.k.** – ustawa z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (tekst jedn.: Dz. U. z 2011 r. Nr 45, poz. 236)

2. Czasopisma, publikatory

- Dz. U.** – Dziennik Ustaw
- Dz. Urz.** – Dziennik Urzędowy
- M.P.** – Monitor Polski
- PA** – *Public Administration*
- PL** – Przegląd Legislacyjny
- PPiA** – Przegląd Prawa i Administracji
- Prz. Sejm.** – Przegląd Sejmowy
- Sam. Teryt.** – Samorząd Terytorialny
- ZP** – Zarządzanie Publiczne

3. Inne skróty

- EBI** – Europejski Bank Inwestycyjny
- IMF** – ang. *International Monetary Fund*; Międzynarodowy Fundusz Walutowy
- ISO** – ang. *International Organization for Standardization*; Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna
- KE** – Komisja Europejska
- KPRM** – Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
- KRRiT** – Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji
- KSAP** – Krajowa Szkoła Administracji Publicznej
- MF** – Ministerstwo Finansów
- MRR** – Ministerstwo Rozwoju Regionalnego

MSWiA	– Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji
NPL	– ang. <i>New Public Leadership</i> , nowe przywództwo publiczne
NFZ	– Narodowy Fundusz Zdrowia
NPM	– ang. <i>New Public Management</i> , nowe zarządzanie publiczne
NWS	– ang. <i>Neo-Weberian State</i> , administracja neoweberowska
OECD	– ang. <i>Organization for Economic Co-operation and Development</i> ; Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju
OSR	– Ocena Skutków Regulacji
PPP	– partnerstwo publiczno-prywatne
RPP	– Rada Polityki Pieniężnej
UE	– Unia Europejska
UN DESA	– ang. <i>United Nations Department of Social and Economic Affairs</i> ; Departament Spraw Społecznych i Gospodarczych Organizacji Narodów Zjednoczonych
UN ECE	– ang. <i>United Nations Economic Commission for Europe</i> ; Komisja Gospodarcza dla Europy Organizacji Narodów Zjednoczonych
WKDS	– Wojewódzka Komisja Dialogu Społecznego

WPROWADZENIE

Badanie administracji publicznej staje się wyzwaniem coraz trudniejszym. Po pierwsze, przedmiot badania podlega ciągłym, coraz bardziej dynamicznym przemianom – L.J. O’Toole i K.J. Miller¹ zwracają uwagę, że teza o stabilności administracji jest już nieaktualna, „wyszła z mody” (*out of fashion*). Po drugie, przekształcenia dotyczące administrację czynią z niej organizm znacznie bardziej złożony. Procesy te podsumowuje J. Hausner: „Wiele procesów formujących współczesny ład społeczny zasadniczo zmieniło organizację i funkcjonowanie państwa. W długim historycznym procesie decentralizacji i dekoncentracji przeobraża się ono z formy centralistycznej i monolitycznej w formę zdecentralizowaną i zdywersyfikowaną, ze struktury hierarchicznej w poliarchiczną”².

W pewnym uproszczeniu możemy zaobserwować, że okres najbardziej dynamicznych przemian w myśleniu o administracji publicznej na świecie rozpoczął się w latach 80. poprzedniego stulecia. Stało się to za sprawą reform opartych na modelu *New Public Management* (nowe zarządzanie publiczne, NPM). Za M. Bevirem³ przyjmijmy, że w ten sposób zapoczątkowana została **pierwsza fala** reform sektora publicznego. **Druga fala** przyszła zaskakująco szybko – już pod koniec XX w. Jej symbolem stało się pojęcie *governance* (trudne do przetłumaczenia na język polski, niekiedy tłumaczone jako współzarządzanie, zarządzanie partycypacyjne). Jak się wydaje, *governance* pozostaje dziś modelem dominującym w światowej debacie na temat modeli zarządzania publicznego. Koncepcja dwóch fal reform pozwala zręcznie uporządkować krajobraz dyskusji na temat wiodących koncepcji funkcjonowania administracji publicznej. Dlatego też stanowi ona główną oś książki.

Podstawowym celem skryptu jest zrelacjonowanie teoretycznej debaty na temat koncepcji zarządzania publicznego, a równocześnie pokazanie, jak każda z przedstawianych koncepcji znajduje odzwierciedlenie w praktyce funkcjonowania administracji, zarówno w Polsce, jak i na świecie. Dlatego też opracowanie zawiera wiele obszernych cytatów zarówno z prac naukowych, jak i dokumentów organizacji międzynarodowych (OECD, ONZ, UE) oraz rządów.

Książka obejmuje dziewięć rozdziałów. W pierwszym staramy się wyjaśnić wiele podstawowych pojęć, które pojawiają się w debacie na temat administracji publicznej

¹ L.J. O’Toole, K.J. Miller, *Plus ca Change: Public Management, Personnel Stability and Organizational Performance*, Journal of Public Administration Research and Theory 2003, t. 13, nr 1, s. 43–44.

² J. Hausner, *Zarządzanie publiczne*, Warszawa 2008, s. 9.

³ M. Bevir, *Editor’s Introduction: What is Governance?* (w:) M. Bevir (red.), *Public Governance*, t. 1, London–Thousands Oaks 2007, s. xxvi.

i które wielokrotnie przywołujemy w kolejnych rozdziałach. Pojęcia te opisujemy, starając się wyjaśniać relacje między nimi oraz biorąc pod uwagę dość poważne zamieszanie pojęciowe w naukach administracyjnych, wynikające głównie z nakładania się wielu perspektyw badawczych.

Drugi rozdział szczegółowo analizuje pojęcie polityki publicznej, a także wskazuje twórców polityk publicznych i przebieg procesu ich tworzenia. Rozważania na temat polityki publicznej poprzedzają analizę koncepcji zarządzania publicznego, jako że zarządzanie publiczne jest niczym innym, jak procesem projektowania i wdrażania polityk publicznych. Rozdział ten w znacznym stopniu odwołuje się do przykładów zaczerpniętych z polskiej (i nie tylko) praktyki tworzenia polityk publicznych.

Kolejnych pięć rozdziałów to opis trzech podstawowych, wymienionych już wyżej, modeli zarządzania publicznego. Analiza każdego z nich obejmuje zarówno warstwę teoretyczną, z uwzględnieniem konkretnych autorów i ich szczegółowych koncepcji, jak i praktyczną, bazującą na doświadczeniach polskich i międzynarodowych. Najwięcej miejsca (trzy rozdziały) poświęciliśmy omówieniu rozmaitych aspektów koncepcji nowego zarządzania publicznego. Wynika to z faktu, że była to koncepcja, która w zasadzie dała początek modernizacji administracji publicznej w drugiej połowie XX w. i uruchomiła wiele rozwiązań, które mimo kwestionowania pewnych postulatów NPM zachowały się jako rdzeń nowoczesnego zarządzania publicznego.

Osobne miejsce (rozdział ósmy) poświęciliśmy mało znanej w Polsce i nie zawsze uznawanej za odrębny i samodzielny model koncepcji administracji neoweberowskiej, wywodzącej się głównie z pracy pt. *Public Management Reform. A comparative analysis* autorstwa Ch. Pollitta i G. Bouckaerta⁴. Jest nam ona szczególnie bliska z uwagi na przyjęcie prawniczego podejścia do zarządzania publicznego. Wydaje nam się, że perspektywa prawnicza zarówno w modelu NPM, jak i *governance* była nieco lekceważona. Koncepcje te w niewielkim stopniu odpowiadały na pytanie o rolę prawa publicznego w nowoczesnym zarządzaniu publicznym. Model administracji neoweberowskiej na to zapotrzebowanie przynajmniej częściowo odpowiada.

W rozdziale zamykającym (dziewiątym) wnioski z analizy poszczególnych modeli zarządzania publicznego przekładamy na refleksję nad najpoważniejszymi dylematami zarządzania publicznego w Polsce. Proponujemy przegląd debaty wokół najistotniejszych problemów polityki publicznej i zarządzania publicznego w Polsce. Relacjonujemy w szczególności propozycje mające walor dokumentów rządowych.

Chcąc ułatwić wykorzystanie niniejszego opracowania do celów dydaktycznych, na końcu każdego rozdziału przygotowaliśmy listę pytań obejmujących zagadnienia poruszone w danym rozdziale.

Skrypt został przygotowany w Zakładzie Nauki Administracji na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, głównie jako pomoc dla uczestników wykładu „Polityka administracyjna i zarządzanie publiczne” prowadzonego na studiach administracyjnych. Może również stanowić uzupełnienie prowadzonego tamże wykładu „Teoria organizacji i kierowania w administracji publicznej”. Oba przedmioty ukazują bowiem dwie strony tego samego zjawiska, jakim jest administracja publiczna. O ile teoria organizacji i kierowania skupia się na podnoszeniu wewnętrznej sprawności aparatu

⁴ Zob. Ch. Pollitt, G. Bouckaert, *Public Management Reform. A Comparative Analysis*, 2nd ed., Oxford–New York 2004.

administracyjnego, to polityka administracyjna i zarządzanie publiczne w przedstawionym tu ujęciu skupiają się na podniesieniu zewnętrznej skuteczności administracji, czyli jej zdolności do zarządzania sprawami publicznymi. Obie te sfery częściowo się przenikają, stąd też niektóre z omówionych poniżej zagadnień mieszczą się również w zakresie wykładu z „Teorii organizacji i kierowania w administracji publicznej”.

Książka może być również wykorzystywana na studiach prawniczych, zwłaszcza w ramach przedmiotu „Nauka o administracji publicznej”, do zapoznania się z najważniejszymi problemami współczesnej administracji, którą prawnicy współtworzą i którą obsługują.

MIĘDZY POLITYKĄ ADMINISTRACYJNĄ I ZARZĄDZANIEM PUBLICZNYM

1. Zamieszanie pojęciowe w naukach administracyjnych

Mapa pojęć wykorzystywanych w naukach zajmujących się administracją publiczną⁵ staje się coraz mniej przejrzysta. W wielu opracowaniach przyjmowano do tej pory, że w ramach nauk administracyjnych wyróżnić należy trzy gałęzie:

- 1) naukę prawa administracyjnego,
- 2) nauki o administracji publicznej,
- 3) nauki polityki administracyjnej⁶.

W największym uproszczeniu wskazuje się, że o ile „przedmiotem nauki prawa administracyjnego, która należy do rodziny nauk prawnych, jest świat norm i ich wykładni, a także stosunków prawnych, to nauka administracji i nauka polityki administracyjnej zajmuje się administracją rzeczywistą, jaka jest, a więc «światem realnym» (światem faktów społecznych i odnośnych ocen)”⁷.

Nie unieważniając zaprezentowanego podziału, trzeba jednak zauważyć, że dyskurs teoretyczny na temat administracji publicznej zaczynają wypełniać pojęcia, które nie odwołują się do wymienionych wyżej kategorii podstawowych. Wymieńmy tylko kilka najistotniejszych i najpopularniejszych: polityka publiczna, zarządzanie publiczne, nowe zarządzanie publiczne (*New Public Management*), zarządzanie partycypacyjne (*Governance*), czy dobre zarządzanie (*Good Governance*). Pojęcia te coraz częściej pojawiają się w polskiej literaturze z zakresu administracji publicznej. Nie towarzyszą temu jednak próby uporządkowania mapy pojęciowej nauk administracyjnych, a przede wszystkim wskazania relacji między poszczególnymi pojęciami. Jest to o tyle

triada nauk
administracyjnych

nowe pojęcia

⁵ Pomijamy w niniejszym opracowaniu rozważania wokół definicji samej administracji publicznej. Przegląd definicji zob. H. Izdebski, M. Kulesza, *Administracja publiczna. Zagadnienia ogólne*, Warszawa 2004, s. 93–99.

⁶ H. Izdebski, M. Kulesza, *Administracja publiczna...*, s. 12; I. Niżnik-Dobosz, *Pojęcie, formy i podstawy prawne polityki administracyjnej* (w:) J. Boć, A. Chajbowicz, *Nowe problemy badawcze w teorii prawa administracyjnego*, Wrocław 2009, s. 369.

⁷ H. Izdebski, M. Kulesza, *Administracja publiczna...*, s. 12.

wytłumaczalne, że administracją zajmują się badacze wywodzący się z różnych dziedzin i przyjmujący w konsekwencji zróżnicowane perspektywy badawcze i podejścia metodologiczne – od prawa i metod prawniczych, poprzez nauki polityczne do nauk o zarządzaniu i nauk ekonomicznych. Ope-rują więc aparatem pojęciowym utrwalonym w danej dziedzinie i akcentują kategorie istotne z punktu widzenia ich perspektywy badawczej.

Inną istotną przyczyną owego zamętu pojęciowego w naukach administracyjnych jest duża dynamika debaty naukowej na temat administracji publicznej w ostatnich dziesięcioleciach. Takie pojęcia, jak nowe zarządzanie publiczne (*New Public Management*), zarządzanie partycypacyjne (*Governance*) czy dobre zarządzanie (*Good Governance*) to produkt ostatnich 30–40 lat. Sytuację komplikuje jeszcze fakt, że z przyczyn polityczno-ustrojowych debata na temat administracji publicznej i zarządzania publicznego w Polsce znajduje się w innym stadium rozwoju niż np. w Stanach Zjednoczonych czy państwach członkowskich tzw. „starej” Unii Europejskiej. Przykładowo, jeżeli w latach 70. i 80. poprzedniego stulecia w krajach anglosaskich, a później także w krajach Europy Zachodniej, zaczęto na szeroką skalę stosować mechanizmy rynkowe wykonywania zadań publicznych (*outsourcing*, partnerstwo publiczno-prywatne itp.), to w Polsce faktyczne możliwości wprowadzenia tego modelu zaistniały dopiero po roku 1989. W efekcie nie było również w Polsce warunków do rozwoju debaty naukowej uwzględniającej dorobek drugiej połowy XX w.

Po upadku PRL-u zaległości te nie zostały nadrobione, zaś przedstawiciele nauk administracyjnych w dużej mierze ograniczyli się do rehabilitowania pojęć i instytucji utrwalonych w okresie przedwojennym.

W tej sytuacji uporządkowanie krajobrazu podstawowych pojęć stosowanych w badaniach nad współczesną administracją publiczną nie jest zadaniem łatwym. Jest jednak konieczne dla zachowania przejrzystości dalszych rozważań.

2. Między polityką administracyjną a polityką publiczną

Według J. Jeżewskiego „z polityką administracyjną mamy do czynienia we wszystkich tych sytuacjach, w których aktywnie, kształtująco uczestniczy administracja publiczna, a ściślej mówiąc – organy administracyjne oraz w takich sytuacjach, w których rozstrzyga się o przekształceniach administracji. W ten sposób wskazać można podmiotowy zakres polityki administracyjnej. Natomiast treścią tej polityki jest wskazanie, z jednej strony, metody regulacji prawnej, z drugiej zaś, określenie najbardziej efektywnych prawem dopuszczonych sposobów działania administracji w osiągnięciu celów publicznych”⁸.

⁸ J. Jeżewski, *Polityka administracyjna. Zagadnienia podstawowe* (w:) A. Błaś, J. Boć, J. Jeżewski, *Administracja publiczna*, Wrocław 2004, s. 315–316.

Jan Jeżewski widzi w tej definicji dwa aspekty polityki administracyjnej⁹:

- 1) **politykę wobec administracji** – jest to „polityka kształtowania administracji publicznej, jej struktury, a także podstaw i głównych kierunków funkcjonowania. Impulsy dotyczące przekształceń w administracji opierają się na ocenach formułowanych w samej administracji lub też poza nią: w środowiskach politycznych lub na forum parlamentu; natomiast decyzje w tych kwestiach podejmowane są z zasady poza administracją – w parlamencie, w procedurze legislacyjnej. Administracja współtworzy więc tę politykę, a zarazem jest jej przedmiotem”;
- 2) **politykę administracji** – jest to „polityka wykonywana przez administrację w różnych dziedzinach prawnie określonych zadań publicznych, wypracowywania celów, priorytetów, projektowania środków i sposobów działania oraz przewidywania efektów. Podstawą tej polityki są zawsze normy prawne, które jednak, jak wskazuje praktyka, mniej lub bardziej ściśle mogą determinować działanie administracji w poszczególnych dziedzinach”.

Powyższy podział polityki administracyjnej na dwie kategorie *prima facie* jest w pełni logiczny i spójny. W szczególności pozwala wyróżnić specyficzną kategorię aktów polityki administracyjnej nakierowanych do wewnątrz administracji i na nią samą, a więc realizujących tzw. politykę wobec administracji. Przykładem takiego aktu będzie uchwała Rady Ministrów w sprawie dokończenia reformy administracji publicznej (zob. aneks), która nie dotyka bezpośrednio „świata poza administracją”, ale koncentruje się na optymalizacji jej struktur i działań. Nie ulega jednak wątpliwości, że ostatecznym celem tego aktu jest stworzenie warunków do najbardziej efektywnego prowadzenia „polityki administracji” (polityki administracyjnej). W ten sposób pośrednio, ale bardzo wyraźnie oddziałuje on także poza samą administracją. W tym sensie podział na politykę administracji i politykę wobec administracji można ocenić jako istotny poznawczo, ale w praktyce nieco mylący, bowiem „polityka wobec administracji” stanowi przecież klasyczne zagadnienie nauki o administracji i zarazem jej zwięźczenie.

Być może w związku z tym potrzeby wyodrębnienia dwóch aspektów polityki administracyjnej nie dostrzega natomiast M. Kulesza. Wiąże ją natomiast wyraźnie z prawem, stwierdzając że „(...) istota polityki administracyjnej polega przede wszystkim na ustaleniu najbardziej w danej dziedzinie przydatnych (skutecznych) metod regulacji prawnej i określeniu najefektywniejszych sposobów działania administracji, sposobów dopuszczalnych w istniejących uwarunkowaniach prawnych. Chodzi o zatem o optymalne ujęcie prawnego wyrazu polityki państwa – o prawną instrumentalizację polityki wewnętrznej w ogólności i w sprawach szczegółowych”¹⁰.

⁹ Tamże, s. 316.

¹⁰ M. Kulesza, *Z problematyki badań nad metodami działania administracji* (w:) Z. Rybicki, M. Grodzka-Grzegorzewska, M. Wyrzykowski (red.), *Zbiór studiów z zakresu nauk administracyjnych*, Ossolineum 1978, s. 337.

POLITYKA ADMINISTRACYJNA I ZARZĄDZANIE PUBLICZNE

Michał Kulesza – profesor Uniwersytetu Warszawskiego, doktor habilitowany nauk prawnych, kierownik Zakładu Nauki Administracji Wydziału Prawa i Administracji UW; uczestnik obrad Okrągłego Stołu, ekspert OKP, współtwórca reform administracyjnych w III RP; współautor ustawy o samorządzie gminnym z 1990 r. oraz wielu późniejszych projektów, programów i ustaw z zakresu administracji publicznej; doradca rządu (1991–1992), pełnomocnik rządu ds. reformy administracyjnej (1992–1994 i 1997–1999); założyciel tygodnika „Wspólnota” oraz miesięcznika naukowego „Samorząd Terytorialny”; prezes Stowarzyszenia Edukacji Administracji Publicznej (2001–2004), ekspert Rady Europy, radca prawny; autor ponad 150 publikacji naukowych.

Dawid Sześciło – doktor nauk prawnych, adiunkt w Zakładzie Nauki Administracji Wydziału Prawa i Administracji UW; ekspert organizacji pozarządowych (m.in. Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka, Fundacji im. Stefana Batoryego i Client Earth); ekspert w projekcie badawczym „Ministerstwa Uczące Sieć”; autor publikacji naukowych z zakresu prawa publicznego, administracji publicznej i praw człowieka.

■ Książka stanowi unikatowy na polskim rynku przegląd najważniejszych współczesnych koncepcji zarządzania publicznego, w tym nowego zarządzania publicznego (*New Public Management*) i *governance*. Zostały one przedstawione nie tylko od strony teoretycznej, ale też w oparciu o przykłady z praktyki administracji publicznej wielu państw.

■ W opracowaniu znajdują się liczne nawiązania do zmian zachodzących w polskiej administracji publicznej od początku transformacji ustrojowej. Opisano też najważniejsze plany i projekty modernizacji polskiej administracji na najbliższe lata.

■ Publikacja może być wykorzystywana przede wszystkim jako podręcznik akademicki do przedmiotu „zarządzanie publiczne”, a także jako lektura uzupełniająca z zakresu nauki o administracji publicznej. Jednocześnie może stanowić cenną pomoc zarówno dla teoretyków zarządzania publicznego i administracji publicznej, jak i praktyków – urzędników, menedżerów publicznych, polityków.

ISBN 978-83-264-4097-7

9 788326 440977

Cena 39 zł
(w tym 5% VAT)

Zamówienia:

infolinia 801 04 45 45, fax 22 535 80 01

zamowienia.książki@wolterskluwer.pl

www.wolterskluwer.pl

księgarnia internetowa www.profinfo.pl